

ورود و خروج از درهای ویژه ممنوع

امروز که دوازدهم بهمن و آغاز دهه فجر و سالروز ورود امام خمینی (ره) به کشور است، مصادف با دهم رجب و سالروز میلاد جواد الائمه (ع) است.

به گزارش سایت خبری پرسون، مروی بر زندگی ائمه معصومین فقط برای مناسبت‌هایی همچون میلاد و شهادت آنها نیست، بلکه بهانه‌ای برای درس گرفتن از رفتار و منش آن حضرات در پستی و بلندهای زندگی و الگویی برای سبک زندگی است.

امروز که دوازدهم بهمن و آغاز دهه فجر و سالروز ورود امام خمینی (ره) به کشور است، مصادف با دهم رجب و سالروز میلاد جواد الائمه (ع) است؛ امامی که در سن کودکی به مقام امامت رسید و بسیاری از شیعیان آن زمان که چنین رویدادی را تجربه می‌کردند، با آزمونی بزرگ روبرو شدند و فقط برخی توانستند از این آزمون، سرافراز بیرونی بیایند. امروز نیز برخی تعجب می‌کنند که امام محمدتقی (ع) در آن سن کوچک چگونه می‌توانست هدایت شیعیان را به عهده بگیرد در حالی که آن حضرت در همان سن کودکی تمام سوالات یحیی بن اکثم از معروف‌ترین دانشمندان را پاسخ دادند و حیرت همگان از دوست و دشمن را برانگیختند.

یکی از رفتارهای امام جواد (ع) که الگویی برای شیعیان به ویژه کارگزاران و مسئولان کشوری و لشکری است، عمل کردن به همان دستوری است که امام رضا (ع)، پدر بزرگوار آن حضرت برای جواد الائمه صادر کردند؛ زمانی که آن حضرت فقط ۶ سال داشت، علی بن موسی الرضا (ع) در نامه‌ای خطاب به ابوجعفر نوشتند: فرزندم! به من خبر رسیده که خدمتکاران، تو را از در کوچک (مخصوص) خارج می‌کنند. این کار آنان به دلیل بخل و تنگ‌نظری آنان است که از وجود تو به مردم خیری نرسد.

آنگاه امام رضا (ع) فرزندش را قسم داده و فرمود: تو را قسم می‌دهم به حقی که برایت دارم! سعی کن از در بزرگ (عمومی)، رفت و آمد کنی و هرگاه هم که بیرون می‌آیی، مقداری طلا و نقره همراه داشته باش و به هر یک از نیازمندان که از تو درخواستی داشته باشد، چیزی ببخش!

ممکن است برخی بگویند ما چگونه می‌توانیم اینگونه عمل کنیم، در حالی که قیمت‌ها به اندازه‌ای سر به فلک کشیده که کمتر کسی می‌تواند رنگ طلا و نقره را ببیند، چه رسد به بدل و بخشش آن ولی منظور امام رضا (ع) به ضرورت دست و دل باز بودن فرزندش و ضرورت کمک به نیازمندان جامعه است. جا دارد در اینجا روایتی دیگر را از رسول خدا (ص) نقل کنیم که فرمود شما نمی‌توانید با دارایی‌هایتان دل‌های مردم را به دست آورید ولی می‌توانید با اخلاقتان این کار را بکنید و مردم داری یکی از مصادیق اخلاق است که در این حدیث آمده است و امام رضا (ع) نیز به فرزند خود هر دو مورد را سفارش کردند.

تاکید امام هشتم به فرزندش برای مردمداری و توجه به خواسته‌های آنان بیش از هر چیز قابل توجه مدیران و مسئولانی است که کمتر میان مردم ظاهر می‌شوند و گاهی خود را تافته جدا بافته می‌دانند. اگر باور ندارید، می‌توانید آمار بگیرید تا متوجه شوید چند درصد از مدیران دولتی با خودروی خود به اداره می‌آیند و یا راننده ویژه دارند. صحبت از ویژه شد به یاد نماینده‌ای افتادم که می‌خواست به هر قیمتی از خط ویژه عبور کند و با سخت‌گیری مامور وظیفه‌شناس، باعث انتشار آن فیلم چند ثانیه‌ای شد که مدت‌ها نُقل رسانه‌های مجازی و محافل مطبوعاتی شد. قبلاً هم در یادداشتی اشاره کردیم که برخی مسئولان خود را در حد و اندازه شاه می‌دانند و همه چیز باید در خدمت آنان باشد نه این که آنان در خدمت مردم باشند.

امروز که سالروز ورود تاریخی امام خمینی (ره) برای پرچمداری نهضت اسلامی است، یادی می‌کنیم از سفارش‌های آن بزرگمرد برای مردمداری دولتمردان که فرمودند خاصیت یک حکومت محرومین، مستضعفین و حکومت مردمی این است که هم مجلسش می‌فهمد مستضعفین و محرومین یعنی چه، هم حکومت و وزرا می‌فهمند یعنی چه، هم رئیس‌جمهور و رئیس مجلسش می‌دانند که این محرومیت یعنی چه، برای اینکه خودشان محرومیت را لمس کرده‌اند و این‌ها می‌فهمند که نداری یعنی چه و محرومیت یعنی چه.

حضرت آیت الله خامنه‌ای نیز بارها بر مردمی بودن مسئولان سفارش کردند؛ آن هم نه به حرف و ادعا که به عمل. ایشان فرمود: مردمی بودن به ادعاکردن نیست. با مردم، با زندگی مردم کنار بیاییم، مثل مردم زندگی کنیم، با طبقات مختلف مردم انس بگیریم. این، معنای مردمی بودن است.

ایشان در زمینه مدیریت اقتصادی مثالی زده و افزودند: شما می‌روید فلان کارخانه را افتتاح می‌کنید، این کافی نیست. اینی که شما بروید فلان کارخانه را در فلان نقطه کشور، یک نواری را مثلاً قیچی کنید این کافی نیست... بروید با کارگر تماس بگیرید، بروید پای کوره، بروید محصول را تماشا کنید، بروید انبارها را ببینید و با کارگرها حرف بزنید، وارد کار بشوید.

شاید به یاد داشته باشید که رهبر انقلاب برای جلوگیری از هر گونه تجمل در حسینیه امام خمینی (ره) دستور دادند تا به جای فرش، تمام حسینیه را با گلیم فرش کنند و این کار رهبر انقلاب درسی برای همه مسئولان و مدیرانی بود که به دنبال رنگ و لعاب دادن و تشریفاتی کردن دفتر خود هستند.

حال سوال این است که مسئولان مملکت چقدر با این جملات امام (ره) و رهبر انقلاب آشنایی دارند و تا چه اندازه به آن عمل کرده‌اند. بسیاری از مدیران و مسئولان از قشر زحمتکش و محروم جامعه بوده و به دنبال تحقق آرمان‌های انقلاب به ویژه در زمینه مردمداری دولتمردان بوده و هستند

ولی در این میان برخی نیز به نان و نوایی رسیده و شیفته قدرت و مدیریت شده و محرومان را فراموش کردند که اگرچه تعداد این افراد زیاد نیست ولی باعث شده تا سابقه مدیران خدمتگزار و مردمدار را خراب کنند. شما هم اگر مسئولیتی هر چند کوچک و ناچیز دارید، خودتان می توانید قضاوت کنید که چه مقدار توانسته اید به این سفارش امام رضا (ع) و امام راحل عمل کنید و در کنار مردم باشید.

شاید این مطلب را که شهید مطهری در داستان راستان هم نقل کرده، شنیده باشید که شخصی فقیر و به قول معروف، کارتن خواب وارد مسجد شد و هنگامی که خواست کنار یک ثروتمند بنشیند، رسول خدا (ص) دیدند که آن ثروتمند لباس را خود جمع و جور کرد تا مبادا لباسش به لباس آن فقیر بخورد و هنگامی که پیامبر علت را جویا شدند، آن شخص به اشتباه خود اعتراف کرد. گاهی بعضی از مسئولان نیز اینگونه اند و برای این که با مردم و صاحبان اصلی انقلاب رو در رو نشوند، از درهای ویژه یعنی وی.آی.پی رفت و آمد می کنند. مثلاً هنگامی که پرواز دارند، از جایگاه ویژه رفت و آمد می کنند و در هواپیما هم جایگاهی اختصاصی دارند تا ثابت کنند که تافته جدا بافته هستند. بارها خاطراتی از سردار شهید حاج قاسم سلیمانی نقل شده که در هواپیما چگونه با مردم عادی خوش و بش می کرد و آنان را تحویل می گرفت و اگر می توانست مشکلاتشان را هم حل می کرد.

تجربه چند دهه اخیر ثابت کرده که هر رفت و آمد مردمی را هم نباید به حساب مردمرداری مسئولان دانست؛ چه بسا ممکن است برای تبلیغات انتخاباتی و کسب رای بیشتر در مجلس یا شورای شهر یا حتی فلان اتحادیه و بهمان تعاونی باشد. البته مردم معمولاً با توجه به زمان مردمرداری مسئولان، متوجه می شوند کدام مسئول برای مردمرداری به مسجد، دانشگاه، مدرسه، کارخانه، نماز جمعه و حتی مراسم ختم و یادبود آمده و چه کسی برای خدمت گزاری.

اگر شما هم مدیر یک مجموعه کوچک و خصوصی هم هستید، می توانید خود را آزمایش کنید که چقدر مردمی هستید. اگر گرفتار مانور تجمل نشده باشید و در بند زینت آرایشی (دکوراسیون) محل کار یا منزلتان نباشید و در عوض به فکر وضعیت معیشتی زیردستانتان باشید و دغدغه آنان ذهن شما را مشغول می کند، بدانید که هنوز مردمی هستید.

در این میان برخی مسئولان که شیفته خدمت هم هستند، تلاش دارند تا با زیردستان و کارگزاران رفت و آمد هم داشته باشند ولی به دلیل مراجعات فراوان از کار خود پشیمان می شوند. مثلاً اگر مسئولی در اتاق خود را برای همه باز بگذارد، گاهی کارمندان و کارگران به به قدری درخواست های ریز و درشت می دهند که مدیر مربوطه از کارهای اصلی خود بازمی ماند و برخی از همین مدیران به همین دلیل در راهروها یا حتی در نماز جماعت یا سالن غذاخوری آفتابی نمی شوند که البته این مساله نیز به نحوه مدیریت آن مسئول برمی گردد.

منبع: ایرنا